

[Per Stig Møller]

af i organisationerne. Vi kan ikke have den mistanke eller beskyldning hængende over Folketinget, at pensionerne forringes, samtidig med at Folketinget hævder, at de ikke forringes. Regeringen siger, at statstjenestemændene lyver, statstjenestemændene siger, at regeringen lyver. Regeringen ser på lettelserne, organisationerne ser på stramningerne. Der bør derfor være bedre tid for Folketinget til at sammenholde tallene, argumenterne og oplysningerne.

Jeg ved jo ikke, hvem der lyver, men jeg ved, at på denne baggrund er det ikke rimeligt at haste dette forslag igennem. Derfor vil vi stemme imod det og opfordre til, at Folketingets beslutningsforslag følges, for det kan sagtens ske til efteråret. Det behøver ikke at ske nu i forbindelse med skattereformen, hvis virkning på samfundsøkonomien vi i øvrigt frygter det værste af.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det er hr. Per Stig Møllers udtalelse om, at forhandlingerne ikke har ført til et tilfredsstillende resultat, jeg godt vil anfægte.

For det første foreligger der en udtalelse fra Centralorganisationernes Fællesudvalg, som dækker Statsansattes Kartel, AC, CO II og Tjenestemænds og Overenskomstansattes Kartel. Af den skrivelse, som også er fremlagt i Arbejdsmarkedsudvalget, fremgår det, at Statsansattes Kartel og AC tager regeringens lovforslag, som det hedder, om samordningsfradrag m.v. og tilpasning til skattereform og arbejdsmarkedsreform til efterretning.

Dette synspunkt deles ikke af CO II og TOK. Og så er spørgsmålet: Er det sådan, at det, Det Konservative Folkeparti ønsker, er, at en hvilken som helst organisation kan komme og stille sig op og sige til regeringen: »Det vil vi have«, og at hvis regeringen så siger: »Det kan I ikke få, for vi synes, at I kræver alt for meget«, så er der ikke opnået et tilfredsstillende resultat, og så kan Folketinget ikke tage stilling til det.

Er det virkelig holdningen i Det Konservative Folkeparti? Jeg vil sige, at de udtalelser, der foreligger, og hvori langt hovedparten af organisationerne på området udtrykker tilfredshed, burde få Det Konservative Folkeparti til at erkende, at forhandlingerne er ført så langt, som

det kunne lade sig gøre, at det nok vil være umuligt at nå et tilfredsstillende resultat, idet vi ikke kan imødekomme alting fra statens side, og at lovforslaget derfor bør gennemføres, bør gennemføres nu og bør gennemføres i den foreliggende form.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil gerne fortsætte, hvor hr. Klaus Hækkerup slap, for når hr. Per Stig Møller stiller sig op på talerstolen og siger: »Jeg ved jo ikke, hvem der lyver«, så anstiller han sig mere naiv, end rimeligt er. Det er ikke mange måneder siden, vi havde en konservativ finansminister, som godt vidste, hvordan man tacklede organisationerne, når man skulle have resultater på bordet. Derfor synes jeg ikke, det er rimeligt af hr. Per Stig Møller at anføre, at det kan man ikke finde ud af, og det har man ikke tid til at sætte sig ind i. Jeg tror, at hvis hr. Per Stig Møller vil stille de relevante spørgsmål, så får han også de relevante svar. Men nogle gange ønsker man ikke at få besked, for det er jo nemmere at lade, som om der her er noget, der ikke er afdækket; så kan man måske sole sig i organisationernes velvilje. Det synes jeg hverken klæder hr. Per Stig Møller eller Det Konservative Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Socialdemokratiet har opnået et slutresultat i forhandlingerne, som de højtlønnede og de lavtlønnede åbenbart er tilfredse med. Men det er jo helt tydeligt – også ifølge det seneste brev fra CO II og TOK, som vi har fået i Arbejdsmarkedsudvalget – at de mellemlønnede ikke er tilfredse. De fastholder deres utilfredshed, og det kunne måske sige noget om, hvem der kommer til at betale gildet.

Det er klart, at når hr. Jørgen Estrup ligesom hr. Klaus Hækkerup kommer ind på, om vi skal acceptere en hvilken som helst organisation, der ikke er tilfreds med et resultat, om der så skal gives efter, må jeg svare, at det ikke altid kan siges at være det, man skal. Men det kan siges, at vi i overensstemmelse med beslutningsforslaget fra december efter forhandlinger med organisationerne sagde, at vi kunne konstatere, at organisationerne for en måned